

Na světě každým rokem přibývá ohrožených druhů zvířat. Významnou roli v jejich záchraně dnes hraje rozsáhlá celosvětová síť zoologických zahrad. Druhy chované ve vysokých počtech mají větší naději na záchranu a následnou reintrodukci. Výběr těchto přednostně chovaných druhů však může být ovlivněn lidskými estetickými preferencemi. Na příkladě řádu papoušků (Psittaciformes) v této práci testujeme hypotézu, že zoologické zahrady dávají přednost nejen druhům ohroženým, ale také „krásným“.

Získali jsme hodnocení atraktivity papoušků na předložených ilustracích od celkem 460 respondentů. Následně jsme hodnotili, jak vnímanou atraktivitu ovlivňují morfologické znaky a barevnost. Druhy vnímané jako krásné byly velké, barevné (modré, oranžové a žluté) a s dlouhými ocasy. Mezi respondenty byla vysoká shoda v hodnocení.

Opakovaně se potvrdil průkazný pozitivní vztah mezi atraktivitou papoušků a velikostí jejich populací chovaných v zoologických zahradách. Jako průkazné faktory se jevily též velikost areálu a velikost a tvar těla. Naopak stav ohrožení a taxonomická výlučnost vliv na počet jedinců v zoo neměly. Naše výsledky poukazují na skutečnost, že zoologické zahrady chovají přednostně druhy atraktivní, nikoliv ohrožené.